

Brockenhuus-Schack: Da denne Lov om Pleiebørn kom her til fra Landstthinget i Fjor, blev der foretaget meget indgribende Forandringer i den her i Folkethinget, og de bestod navnlig i Følgende. For det Første, at Alderen blev forandret fra 10 til 14 Aar; vi forandrede det saaledes, at Pleiebørn indtil det 14de Aar skulde være under Tilsyn; det var den ene Forandring. Saa fik vi tillige den Forandring ind, at i enhver Kommune skulde Tilsynet med Pleiebørn føres i Overensstemmelse med Loven og i Henhold til dens Forrifter, medens Landstthinget havde bestemt, at hvor der var en Sundhedsvedtægt, hvor Tilsynet var ordnet, skulde Tilsynet efter Loven falde bort. Dernæst forandrede vi endvidere Politiets Tilsyn. Saaledes som Loven kom til os fra Landstthinget, skulde baade Politiet og Kommuneraadet have Tilsynet med Pleiebørnene, men vi mente, at det var urigtigt, at det var fordelt hos forskellige Autoriteter, og derfor forandrede vi det til, at kun Kommuneraadet skulde have dette Tilsyn. Hvad endelig angaar den Bestemmelse, som Landstthinget havde vedtaget, nemlig at Bestemmelserne i Loven ikke kom til Anvendelse paa de Pleiebørn, som det kjøbenhavnske Sattigvæsen anbragte omkring paa Vandet, havde vi ogsaa forandret dette. Disse Forandringer gjorde vi altsaa her; derefter gik Forslaget tilbage til Landstthinget, og i Aar da vi fik det fra Landstthinget, havde dette Thing dog taget noget Hensyn til, hvad Folkethinget ønskede. Det havde nemlig forandret 10 Aars Alderen til 14 Aar og tillige havde det sat Lovens Varighed kun til 1895, hvilket jeg tror var stet, fordi Landstthinget havde det Haab, at Folkethinget saa hellere vilde gaa ind paa flere af de Ønsker, Landstthinget havde. Da denne Lov nu kom til Folkethinget i Aar, stod det fuldstændig klart for Udvalget, at skulde der komme Noget ud af Loven, var det nødvendigt, at Folkethinget ogsaa gav efter, og det gjorde vi ogsaa, idet vi vedtog denne Bestemmelse om, at kun i de Kommuner, hvor de gjældende Sundhedsvedtægter efter Justitsministeriets Skjøn ikke indeholde lige saa fyldestgjørende Bestemmelser om Tilsynet med Pleiebørn som denne Lov, skulde Tilsynet føres efter Lovens Bestemmelser; det er det, som her er sat ind i § 1. Det gik vi altsaa ind paa, det var den ene Ting; men derimod fastholdt vi Alt, hvad der angik Politiet. Vi ønskede ikke, at Politiet skulde ind i dette Forhold. Dernæst blev der tillige af et Mindretal foreslaaet, at § 8 skulde udgaa. Et andet Mindretal vilde, at den skulde blive staaende, og hvis det

bliver vedtaget, kunde man sige, at saaledes som Loven foreligger ved anden Behandling, er der dog nogen Smødetommen imod Landstthinget; men efter det Forslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har stillet, bliver det Hele reduceret til, at Folkethinget faar det aldeles, som det havde vedtaget det i Fjor. Det er Noget, som ligger i Sagens Natur, at naar en Sag skal gennemføres igjennem begge Thing, disse da blive nødt til at tage Hensyn til hinanden. Jeg vil henstille, om det ærede Medlem tror, at det vil være muligt, at Landstthinget vilde vedtage denne Lov, som den vil komme til at lyde, naar det ærede Medlems Forslag blev vedtaget? Jeg anser det for vigtigt, at denne Lov udkommer; jeg tror, at der er stor Anledning til, at et Tilsyn med Pleiebørn bliver etableret. Jeg mener derfor, at vi her bør været meget imødekommende i nogle Henseender, og derfor vil jeg ønske, at det Forslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har opstillet, maa blive forkastet. Hvad det Forslag angaar, som er stillet af Flertallet af Udvalget — jeg maa sige, at jeg hører ikke til dette Flertal — maa jeg ligeledes fraraade dets Vedtagelse; thi efter hvad den høitærede Justitsminister jagde, synes han ikke stemt derfor, og der er efter min Mening ikke Rimelighed for, at det vil blive vedtaget i Landstthinget, da der dermed vil blive afvejet for meget fra Landstthingets Affattelse. Jeg vil henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at efter Forslaget, som det er kommet fra Landstthinget, er der sat en begrændset Tidsfrist, nemlig til 1895; det er ikke nogen Revisionsbestemmelse, det er ligefrem bestemt, at Loven kun skal vare til 1895. Jeg vil henstille, om det ikke var rigtigt, at vi forkastede alle de Ændringsforslag, som ere stillede her i Dag, da jeg saa tror, at der muligvis kunde være Haab om, at Landstthinget vilde give Afkald paa den Forandring, som Landstthinget opstillede med Hensyn til § 8.

Berg: Mine Grunde for at stille dette Forslag ere ikke blevne afkræftede ved, hvad den høitærede Justitsminister, den ærede Ordfører og den sidste ærede Taler har fremsat. Det tror jeg, de ærede Talere selv maa indrømme, at det er andre Grunde end egentlig saarlige, som ere fremsførte derimod. Først fremsførte den meget ærede Minister Betimelighedshensyn, idet han saa ikke antog at kunne føre Loven igjennem i Aar. Han roste ganske vist heller ikke Udvalgets Flertals Forslag, som staaar hans Forslag nærmere.